
[2020-63-RE](#)

Causa 2020-63-RE

(Mézy c/ Crèdit Andorrà, SA)

Número de registre 392-2020. Recurs d'empara

Aute del 12 d'octubre del 2020

BOPA núm. 125, del 21 d'octubre del 2020

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 7 d'agost del 2020, per la representació processal del Sr. Jean Benoît Mézy, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 20 de desembre del 2017, dictada per la Secció Civil 4 de la Batllia, i, contra la sentència del 21 de juliol del 2020, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa, a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució "*interpretats a la llum de l'article 3.2 d'aquest mateix text*", i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que revoqui la resolució objecte de recurs per tal que se'n dicti una altra de conformitat constitucional en què es reposi aquesta part en la plenitud dels seus drets i s'accepti l'excepció de la cosa jutjada i, per tant, es desestimi la demanda de l'altra part. Així mateix, demana que aquest recurs s'admeti a tràmit amb efectes suspensius, ja que el recurrent viu en una de les propietats que s'han de subhastar;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 20 de desembre del 2017, la Secció Civil 4 de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual estimava la demanda formulada per l'entitat bancària Crèdit Andorrà, SA contra el Sr. Jean Benoît Mézy i la societat Aubrac, SL, condemnava aquest darrer a pagar a l'entitat bancària

demandant 549.739,92 € (quantitat derivada del saldo d'un crèdit hipotecari en compte corrent) incrementats amb els interessos per a descoberts en compte, declarava la responsabilitat solidària de la societat Aubrac, SL al pagament de la suma anterior, a la qual havia de fer front amb els seus béns hipotecats i fins a la suma concurrent a la seva realització en pública subhasta, i, disposava la realització en pública subhasta del pis i de la plaça d'aparcament del defenent.

1.2. La representació processal del Sr. Jean Benoît Mézy va interposar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 21 de juliol del 2020, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que decidia desestimar aquest recurs i confirmar íntegrament la sentència de la primera instància.

1.3. El 7 d'agost del 2020, la representació processal del Sr. Jean Benoît Mézy va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 20 de desembre del 2017, dictada per la Secció Civil 4 de la Batllia, i, contra la sentència del 21 de juliol del 2020, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa, a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució "*interpretats a la llum de l'article 3.2 d'aquest mateix text*".

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent indica que l'entitat bancària ja havia demanat judicialment el venciment efectiu del contracte de préstec, però com que no li havia comunicat oficialment la no renovació del contracte, aquesta demanda no va prosperar.
- Considera, per tant, que l'entitat bancària no pot presentar una segona demanda amb les mateixes parts i amb el mateix objecte i que l'error formal de l'entitat bancària no li pot ser imputable.
- Manifesta que l'autoritat de la cosa jutjada no només està lligada al dispositiu d'un judici, sinó també als motius que el fonamenten; en aquest cas, la desestimació de l'excepció de cosa jutjada vulnera els drets a la jurisdicció i a un procés degut, així com el principi de la cosa jutjada.
- Al·lega que l'entitat bancària li va atorgar el préstec sabent per endavant que no el podria retornar, perquè no desconeixia que la societat s'acabava de constituir i que no tenia activitat, que ell no tenia ingressos i que hi havia una crisi econòmica i immobiliària.
- Per tant, el banc no pot pretendre que es retorni aquest préstec pel risc que va incórrer o per la seva pròpia negligència.
- D'aquests fets se'n deriva que la sentència de la Sala Civil vulnera els drets a la jurisdicció, a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret.
- El recurrent considera que l'entitat bancària ha abusat de la seva persona i de la seva situació de feblesa induint-lo a augmentar el seu deute amb enganys, quan ell és una persona d'edat avançada que només rep una minsa pensió. Retreu a la Sala Civil no haver valorat els seus càlculs dels interessos i només haver indicat que calia que els acredités; considera que la Sala Civil hagués hagut d'ordenar una prova pericial per determinar quina de les dues posicions enfrontades en relació

amb la liquidació dels interessos era la correcta, motiu pel qual ha vulnerat els drets a la jurisdicció, a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

- Considera igualment que no es poden vendre les unitats que conformen un apartotel abans de fer les obres d'individualització escaients. I al·lega que no va aportar les proves sobre aquesta qüestió anteriorment, perquè no va saber fins després de la primera instància que vivia en un apartotel.

- D'això se'n deriva que la compravenda que va efectuar és nul·la.

- La desestimació d'aquests arguments presentats en l'escrit de conclusions del recurs d'apel·lació suposa la vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa i a un procés degut.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que revoqui la resolució objecte de recurs per tal que se'n dicti una altra de conformitat constitucional en què es reposi aquesta part en la plenitud dels seus drets i s'accepti l'excepció de la cosa jutjada i, per tant, es desestimi la demanda de l'altra part. Així mateix, demana que aquest recurs s'admeti a tràmit amb efectes suspensius, ja que viu en una de les propietats que s'han de subhastar.

2.2. Argumentació de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- Sobre la desestimació de l'excepció de la cosa jutjada plantejada pel recurrent, la Sala Civil recorda la seva jurisprudència en la matèria d'acord amb la qual quan s'ha desestimat una demanda per raons formals prèvies a l'acció davant els tribunals, es pot tornar a plantejar la reclamació una vegada correctament realitzats els requisits formals, ja que els tribunals no s'han pronunciat en el fons de l'assumpte.

- Sobre la indeguda actuació de l'entitat bancària per haver concedit al recurrent facilitats creditícies excessives, la Sala Civil posa en relleu que aquestes facilitats tenien per funció refinançar el deute que venia arrossegant el recurrent que es dedicava a fer inversions immobiliàries. Considera que la situació econòmica compromesa del recurrent s'explica per la seva legítima aspiració als guanys econòmics, la crisi que el sector va tenir a partir del 2008, i diversos problemes de salut, elements que no poden ser imputats a l'actuació de l'entitat bancària.

- Sobre la disconformitat amb la liquidació dels interessos que considera abusiva per part de l'entitat bancària, la Sala Civil destaca que aquests es van pactar en l'escriptura i que el recurrent no va proposar cap prova per acreditar que la seva liquidació no fos correcta. Afegeix que en principi els interessos establerts per l'Associació de Bancs Andorrans no són abusius, ni quan es tracta de consumidors, supòsit que no es dona en aquest cas.

- Sobre la suposada nul·litat del títol adquisitiu de les garanties hipotecàries, la Sala Civil indica que aquesta qüestió ha estat introduïda de manera sorprenent en aquesta instància, per tant, no ha estat objecte de debat i no pot ser resolta, precisant únicament, que sorprèn que les unitats immobiliàries donades en garantia no poguessin ser realitzables pel fet d'estar integrades en una finca conjunta en la figura d'apartotel, quan en l'escriptura es diu que es va fer la declaració d'obra nova i de divisió horitzontal i, per consegüent, cada unitat immobiliària té assignada la seva quota o coeficient de participació.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

- 3.1. El Tribunal Constitucional no és un tribunal de tercera instància, ni un tribunal de cassació.
- 3.2. El recurrent es limita a impugnar i a qüestionar el fons de les resolucions dictades per la jurisdicció ordinària en primera instància i en apel·lació, la seva argumentació no estableix cap dubte respecte del seu accés a la justícia.
- 3.3. Efectivament, la Sala Civil s'ha pronunciat en relació amb els motius de la denegació de l'excepció de la cosa jutjada fent expressa referència a la seva jurisprudència assentada, s'ha pronunciat també sobre els motius pels quals considera que el recurrent no pot imputar a l'altra part la seva situació econòmica i sobre la liquidació dels interessos bancaris; i, per acabar, ha donat resposta a l'al·legació relativa a la nul·litat del títol adquisitiu de les garanties hipotecàries, qüestió aquesta darrera que no havia estat objecte de debat en la primera instància, considerant, no obstant això, que en l'escriptura es va fer la declaració d'obra nova i de divisió horitzontal i que cada unitat immobiliària tenia assignada la seva quota o coeficient de participació.
- 3.4. Així doncs, atès que els raonaments de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia mostren inequívocament que les resolucions objecte de recurs estan fonamentades en Dret i no poden ser considerades de cap manera irraonables o arbitràries i que aquesta és l'única comprovació que ha de ser efectuada per aquest Tribunal Constitucional (veg. p. ex. l'aute del 8 de setembre del 2006, recaigut en la causa 2006-8-RE, l'aute del 8 de novembre del 2010, recaigut en la causa 2010-30-RE, l'aute del 7 d'abril del 2014, recaigut en la causa 2014-5-RE, o l'aute del 20 d'abril del 2015, recaigut en la causa 2014-46-RE).
- 3.5. Per consegüent en aplicació del cànon de constitucionalitat establert per aquest Tribunal Constitucional, aquest recurs d'empara ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2020-63-RE presentat per la representació processal del Sr. Jean Benoît Mézy contra la sentència del 20 de desembre del 2017, dictada per la Secció Civil 4 de la Batllia, i, contra la sentència del 21 de juliol del 2020, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 12 d'octubre del 2020.

Josep-D. Guàrdia Canela
President

Jean-Yves Caullet
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Dominique Rousseau
Magistrat